OCTOBER 7

தத்துவவிவேசினி

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

VOL. V.—NO. 41.] MADRAS:—SUNDAY OCTOBER, 10, 286. A. S. [MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

கண்திறப்பு.
கடவுள்.
வருந்தியணழத்தல்.
மெய்யறிவு.
சமயசம்வாதம்.
பேய்.

கண்திறப்பு.

லைகர்கஸ்என்பவர் ஸ்பார்ட்டாதேசத்தைச் சீர்திருத்திச் சட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்சாகச் சிலரோடு ஆலோசித்துக்கொண் டிருக்கையில், அவர்களி லொருவர் அந்தத்தேசத்தி லுள்ளவர்களையெல்லாம் சரிசமானமாக்கி விடவேண்டுமென்றார், லைகர்கஸானவர் ஐயா, அது யுக்தமாகத்தானிருக்கிறது, அவ்வித ஏற்பாட்டைத் தங்களுடைய இல்லத்திலேதானே ஆரம்பிக்கலாமேயென்று மறுமொழிசொல்லினர்.

மைக்கல் இஞ்சிலோஎன்கிற சிறந்த ஓவியக்காரன் நரகவேதனைப் படமொன்றெழுதி, அதில் துன்பத்தையனுபவிக்கும் அநேகருள் தனக்கு விரோதியான இரண்டாவது போப்பின்சாயலாக ஒரு உருவத்தைஎழுதி வைத்தான். இதை அந்த ஐயர்பார்த்து முதன்மையான போப்பினிடத்திலே முறையிட்டுக்கொள்ள; அவர் *உத்தரிப்பு ஸ்தலத்திலிருந்து மனிதனை விடுதலைசெய்ய எனக்கு சக்தியுள்ளதேயல்லாமல், நரகத்திலிருந்து விடுவிக்க எனக்குச் சக்தியில்லையே, அது உனக்குத் தெரியாதாவென்றார்.

* மோட்சலோகத்திற்கும் நரகலோகத்திற்கும் மத்தியில், மோட்சமடையும்படி பாப பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளக் கொஞ்சகாலந் துன்பமடைவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கிற ஸ்தலம்.

கடவுள்.

பூலோகத்தில் மன இருள்நிறைந்த பேதைமையுள்ள சமஸ்தசமயவாதிகளும் பஞ்சபூதங்களையும், அவற்றின குணங்களையும் தெய்வமென்று வழிபடுகிறார்களேயன்றி, இவற்றிற்கெல்லாம் புறம்பானதாய் ஏதோவொன்று இருக்கிறதாக மொழிவதை வழிபடுவதில்லை.

ஆதிமுதல் இத்தேசத்தார் பஞ்சபூதங்களையே கடவுளென்று வணங்குகிறார்களென்பதற்கு, இந்துவேதத்தைக்கொண்டே இதனடியில் சுருக்கமாக சாட்சிகொடுக்கின்றோம்.

சாமவேதம் தாந்தியமென்னும் பிராம்மணம் உ-வது காண்டம் அக்கினிஸ்தோமம் ரு-வது அத்தியாயத்தில், (அடியில் வருவது சாயனாசாரியரால் எழுதப்பட்டது.) உபமன்னியூ என்பவருடைய புத்திரர் பிராச்சீனசாலன், பூலுசன் சந்ததியாகிய சத்தியஜனயன், பல்லவி சந்ததியாகிய இந்திரித்தியூமன். சரகாட்சயன் சந்ததியாகிய ஜனன், அசுவதராசுவன் சந்ததியான ஊதிலன், ஆகியஇவர்கள் வேதத்தின் மூலபொருளையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகக் கற்றுணர்ந்தவர்களா யிருந்தும், கடவுளைப்பற்றி சந்தேகங்கொண்டு, பிரம்மமென்பது என்னும் சந்தேகத்தினால் பிரம்மவிசாரணையில் பிரவேசித்து, அருணன் புத்திரராகிய உத்தாலகனென்பவர் கடவுளைத் தெரிந்திருப்பாரென்று அவரிடஞ்சென்று, அவரைநோக்கி, உத்தாலகரே, நாங்கள் பிரம்மத்தைத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென அறிக்கைசெய்து கொண்டார்கள். இவர்கள் வேதங்களை நன்றாய்க் கற்றிருப்பதால் இவர்கள் சந்தேகத்தைத்தெளிவிக்கத்தம்மாலாகாதென்று, கேகயன்புத்திரரான அசுவபதியென்னும் அரசன் வேதாகமங்களை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்திருப்பதால், அவரிடஞ்சென்று கேட்போமென உத்தாலகர் தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களிடத்தில்சொல்லி, அவர்களைஅசுவபதியென்பவரிடத்தில் இட்டுக்கொண்டுபோய்விட்டார். அவர்கள் அவ்வரசனை நோக்கி, கேகயன் புத்திரரான அசுவபதியே, இராஜாவே, தாங்கள் வழிபடுங்கடவுளை எங்களுச்கு உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அரசன் அவர்களனைவரையும்நோக்கி அடியில்காண்கிறவிதமாகப் பேசத்தொடங்கினார்.

1. ஓ! உபமன்னியபுத்திரரே, நீர்கடவுளாகஎதைத்தொழுகிறீரென்றுவினவினார். அதற்குஅவர், மன்னவனே, நான்வானத்தைக் கடவுளாகத்தொழுகிறேன்; அதுகடவுளின் சிரசாயிருக்கிறதென மறுமொழிகூறினார். அதற்கு அரசன், உமது சிரசுநஷ்டமாய்ப் போயிருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீரென்றார்.

2. பூலுசன்புத்திரராகிய சத்தியஜனயனைநோக்கி, ஓ! பிர்ச்சன்னயோகன் சந்ததியாரே, நீர்கடவுளாகஎதைத்தொழுகிறீரென்றார். அதற்குஅவர், ஓ! இறைவனே, நான் ஆதித்தனைக கடவுளாகவழிபடுகிறேன், அதுகடவுளின் நேத்திரமாயிருக்கிறதென்றார். அதற்குஅரசன் நீர்அந்தகனாயிருந்தால் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீரென்றார்

3. பல்லவிபுத்திரராகிய இந்திரத்தியூமனைப்பார்த்து, வியாக்கிரபாதர் சந்ததியாரே, நீர் கடவுளாக எதைத்தொழுகிறீரென்றார். அதற்கு அவர், ஓ! இராஜாவே, நான் வாயுவைக் கடவுளாகத்தொழுகிறேன், அது கடவுளின் பிராணவாயுவாக இருக்கிறதென்றார். அதற்குஅரசன், நீர்இறந்திருந்தால் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீரென்றார்.

4. சரகராட்சயன் புத்திரரான ஜனனைநோக்கி, ஓ! சரகராட்சயன் புத்திரரே, நீர் கடவுளாக எதைத்தொழுகிறீரென்றார். அதற்கு அவர், ஓ! அரசனே, நான் ஆகாயப்பரமாணுவைக் கடவுளாகதொழுகிறேன். அதுகடவுளின் உடலாக இருக்கிறதென்றார். அதற்கு அரசன் உமது உடல் அழிந்திருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீரென்றார்.

5. அசுவதராசுவின் புத்திரராகிய ஊதிலரை நோக்கி, ஓ! வியாக்கிரபாதர் சந்ததியாரே, நீர் கடவுளாக எதைத்தொழுகிறீரென்றார். அதற்குஅவர், ஓ! மன்னவனே, நான் உதகத்தைக் கடவுளாகத்தொழுகிறேன், அதுகடவுளின் அடிவயிறாக இருக்கிறதென்றார். அதற்குஅரசன், உமதுசலாசயம் வெடித்துப் போயிருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீரென்றார்.

6 கடைசியில் அவர் அருணன் புத்திரராகிய உத்தாலகரைநோக்கி, ஓ! கோதமன்சந்ததியாரே, நீர்கடவுளாக எதைத் தொழுகிறீரென்றார். அதற்கு அவர், ஓ! அரசனே, நான் பிருதிவைகடவுளாகத் தொழுகிறேன், அதுகடவுளின்பாதங்களாக இருக்கிறதென்றார். அதற்கு அரசன், உமதுபாதங்கள் முடமாய்ப்போயிருந்தால் நீர் என்னிடம் வந்திருக்கமாட்டீரென்றார்.

7. அரசன் அவர்களனைவரையும் நோக்கி, ஜனன்முதலானவர்களே, நீங்கள் சருவபரிபூரணகடவுளைத் தனித்தனி ஒவ்வொருவஸ்துவாக எண்ணி, தனித்தனியாக உங்களுக்குள் பங்கு கொள்ளுகிறீர்கள்; யார் இவ்வனைத்தையும் சருவபரிபூரண கடவுளாகநம்பி ஆராதிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஆயிரந்தலைமுறைபரியந்தம் சுகத்தைப்பெருக்கி க்ஷேமத்தை விர்த்திசெய்து புத்திரசம்பத்தை அடைவார்கள். கடவுளுடைய சிரசு பிரகாசமுள்ளதாயிருக்கிறது, அவருடைய கண் சமமாகப் பலவிதப்பட்டிருக்கிறது, அவருடைய உயிர்ப்பு சமமாகப் பரவியிருக்கிறது, அவருடைய உடல் அனந்தமானதாயிருக்கிறது, அவருடைய அடிவயிறு நிறைந்ததாக இருக்கிறது, அவருடையபாதங்கள் பூமியாக இருக்கிறது, அவருடையமார்பு பலிபீடமாக இருக்கிறது, அவருடைய மயிர் குசப்புல்லாக இருக்கிறது, அவருடைய இருதயம் கிரகாக்கினியாக இருக்கிறது, அவருடைய மனது செந்தீயின் சுவாலையாக இருக்கிறது, அவருடைய வாய் பலியாக இருக்கிறதென உபதேசித்தார்.

வேதத்தைக்கொண்டு மேற்காட்டிய சாட்சியன்றி வேறுவிதமானசாட்சிகள் இதனடியில் தீட்டுகிறோம்.

8	சி.	பிருதிவு.	பிரம்மா.	
	வா.	அப்பு.	விட்டுணு.	
சிவாயநம.	ய.	தேயு.	சிவன்.	
	ந.	வாயுவு.	மகேசுவரன்.	
	ம.	ஆகாயம்.	சதாசிவன்.	
		பிரணவம்,	ஓம்.	
	அ.	திதி.	ஜலம்.	விட்டுணு.
ஓம்.	உ.	சங்காரம்.	தேயு.	சிவன்.
	ம்.	சிருட்டி.	பிருதிவு.	பிரம்மா.

9 நெருப்பையே சிவனென்கிறார்கள். சிவனென்னுங் கடவுளுக்கு நெருப்புக்கு இயற்கையாயுள்ள குணங்களனைத்தையும் வருணித்து, அச்சத்தைத்தரத்தக்க நாமங்களையே அளித்திருக்கிறார்கள். நெருப்பின்நிறம் ஓர்விதவெண்ணிறம்; சிவனது தேகநிறம் வெண்மை. தீயின்குணம் எரித்துவிடுவது; சிவனதுதொழிலும் சங்கரிப்பது. சிவனது ஆடையாபரணங்களனைத்தும் குரூரசின்னங்களை யுடையவை. சிவன் அநேகருடைய சிரசுகளைக்கொய்து, ஒன்றோடொன்று தொடுத்து அதனையும், நாகசருப்பங்களையும் மாலையாகவும், புலித்தோல் முதலியவற்றை ஆடையாகவும், ஒருகையில் எவரையும் வதைக்கத்தக்க சூலாயுதத்தையும், ஒருகையில் தீக்கொழுந்தையும். இன்னும் இத்தன்மையதான பல குரூரசின்னங்களையும் உடையவராக விளங்குகிறார்.

10. ஜலத்தையே விட்டுணுவென்கிறார்கள். விட்டுணுவென்னுங்கடவுளுக்கு ஜலத்திற்கு இயற்கையாயுள்ள குணங்களனைத்தையும் வருணித் திருக்கிறார்கள். சமுத்திரஜலத்தின் நிறம் பசுமைகலந்த ஓர்விதநீலநிறம்; விட்டுணுவின்நிறம் நீலவருணம். ஜலத்தின்குணம் காப்பாற்றுவது; விட்டுணுவின்தொழில் இரட்சிப்பது.

11. பிருதிவையே பிர்ம்மாவென்கிறார்கள். பிர்ம்மாவின் தொழில் சிருட்டிப்பது. முட்டையிற் பிறப்பனவும், விதைகளிற் பிறப்பனவும், வேர்வையிற் பிறப்பனவும்; கருப்பையிற் பிறப்பனவுமாகிய நால்வகைத் தோற்றங்களுக்கும் பூமியேகாரணமாயிருப்பதால் பிருதிவையே பிர்ம்மாவென்கிறார்கள்.

12. இந்திரியத்தை (சுக்கிலம்) இந்திரன் எனவருணித்து அது பெண்பாலிடத்துச் செல்லுவதால், இந்திரனென்னுஞ் சக்கரவர்த்தியினிடத்தில் ஊர்வசி ரம்பை முதலிய அதிரூபவதிகளான பலஸ்திரீகள் இருப்பதாக எண்ணியிருக்கிறார்கள்.

13. காமத்தைக் காமன் என்பார்கள். காமமாகிய காமன் நெருப்பாகியசிவனையும் விடாமல் தூண்டிவிட்டதால் அவர் தமது நெற்றிக்கண்ணாகிய அறிவினால் அதனை எரித்துவிட்டாரெனச் சொல்லுகிறார்கள். முதல் சையோகத்தில் காமத்தால் இருபாலாருடைய தேகத்தினின்று வெளிப்படும் உதிரத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தும் வண்ணம் காமனைக் கொண்டாடும் கொண்டாட்டத்தில் சிவப்பு வருணங்கலந்த செந்நீரைத் தங்கள் ஆடைகளின்மீது தெளித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்துக்கள் பஞ்சபூதங்களையும், பஞ்சபூதக்கலப்புகளையும். அவற்றின் குணங்களையும் கடவுளென்று வணங்குகிறார்களென்பதற்கு மேற்காட்டியவையேபோது மானசாட்சியாக இருக்கின்றன. ஆதலினால், தோற்றமுள்ள பதார்த்தங்களன்றி வேறொன்றும் இல்லையென்று உறுதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

M. M.

மேலே வேதவாக்கியங்களில் சொல்லியிருப்பனயாவும், 'அனைத்துமாய் நின்றாயே யான்வேறோ நின்னை நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய் பராபரமே. என்றுதாயுமானவ ரருளிய ஒருவாக்கியத்திலடங்கி யுள்ளன. இதனாலும், கடவுளென்பது பஞ்ச பூதஸ்வரூபமென்பதற்கு அத்தாட்சியாக, பிருதிவு-காஞ்சி; அப்பு-திருவானைக்கா; தேயு-திருவண்ணாமலை; வாயு-காளாஸ்தி; ஆகாசம்-சிதம்பரமென, சமயிகள் ஐந்துஸ்தலங்களைக் குறித்திருக்கிறார்கள், வேதாந்திகளும்-சோதி, நாதவிந்து என அனலையும் காற்றையுமே கூறுகிறார்கள். ஆதலால், புலப்படுவனவன்றி, கடவுளென முன்னோர்கள் கண்டறிந்தது புலப்படாதவேறொன்று மல்லவென்று ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரிய வருகிறது.

A. M

வருந்தியழைத்தல்.

ஐயா, "வேதசிவாகம புராணாதிகளினியல்பு" என்ற மகுடத்தால் ஆஸ்திகத்தை நாட்டி, நாஸ்திகத்தையோட்டிவிடப் பிரயத்தனித்த தாட்டிகத்தையுடைய யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ நாராயணப்பிள்ளையவர்காள்!

நாம் தங்கள் மகுடத்தை விகடமாக்கியதற்கு இதுபரியந்தம் விடையிலாக் காரணத்தால் அம்மகுடம் விகடமேஎன்று தாங்கள் சம்மதித்தீர்போலும்.

தங்களைப்போன்ற கல்வியிற்றேர்ந்த வித்வ சிகாமணிகட்கே வேதாகமங்கள் உரியனவென்பதை மறுத்து தங்களுக்குத் தெரியும்படி யதன் எதிர்க்கட்சியில்நின்று நாம் வாதிக்கவிழுத்தும் தாங்கள் பிழைத்ததே போதுமெனயாண்டுபுக்கினீர்கள்? புக்கினவாண்டேயிருந்தேனும் நம்முடன் சமர்புரியலாகாதா? தொட்டுப்பார்க்குமுன்னே எட்டிப்போய்விட்டீர்களே, என்ன செய்யலாம். கூடிக்குலாவிக் கலந்தாற்றானே சுகாநுபவோதயமாகும். நாம் தங்களோடு பேசப்புகுவது நாத்திகத்தைச் சார்ந்தல்ல. ஆத்திகத்திலுள்ள ஆபாசங்களையே நுங்கள்பாலெடுத்தோதி அவற்றிற்குத் தங்கள் திருவாக்கினின்றும் சில சமாதானங்களைப்பெற அபேட்சித்திருக்கும் நம்மை வெறுவாக்காக்காதேயுங்கள். இரண்டொரு மாதத்திற்கேனும் அல்லது இரண்டொரு வாரத்திற்கேனும் நாமிருவரும் வாதிக்கமுயல்வோம்.

"கலகம்பிறந்தால்தானே நியாயம்பிறக்கும்" என்பதையறியீர்களா? வித்வான்களுக்குத்தான் வேதாகமப்பொருள் பாத்திரம் ஏனையோர்க்கபாத்திரம் என நச்சிநச்சென்று பேசியலுத்தப்பிரேதமான சச்சிதாநந்தபிள்ளையின் உச்சிதப் பிரசங்கத்திற்குத்தாங்களுந் துணையாக வந்திருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது சந்தோஷம், சந்தோஷம், மெத்தசந்தோஷம்! தோற்றமாத்திரத்தில் சந்தோஷித்த நம்மை முடிவுபரியந்தம் சந்தோஷகரமாகவேயிருக்கவும், நந்தோஷங்களெல்லாம் பறக்கவும் மேன்மேலும் விசேஷமான நியாயங்களால் நமதுகடாக்களுக்குவிடையருளவும், தத்காலம் நமதுவாக்கு, பாணியாகியஉபையவிந்திரியங்களின் ஊறலையகற்ற யாவரும் நேராமையால் தாங்களேநம்முடன் வழக்களின்றிவாதிக்கவும்புறப்படின நம் மனந்திரப்படும். சீக்கிரமாய்த்தாங்கள் வாதத்தைத் தொடங்கினால் ஏனையோர் ஆவலுமடங்கும். தாங்கள் அருகிலிருந்தாலும் நேரிற்கண்டு களிகூர்வோம்.

சச்சிதாநந்தபிள்ளையவர்களாலும் நிவர்த்தித்துக் கொள்ளவேலாத வேதாந்தசாத்திரத்துள் உலாவுமநந்த சங்கைகளைத்தாங்கள் பரிகரித்து வைத்திருப்பதாகக் கேள்வியுற்று ஆநந்தத் தாண்டவத்தைப் பெற்றோம். இத்தனையுங்கண்டு ஜம்புகவாயஸக்கதைபோலென்ன வேண்டாம். நாம் வைத்திருக்கும் பெயர்போல வாஸ்தவமாகவே எதார்த்தத்திற் கெதிர் நோக்கி நிற்கும்,

கிருஷ்ணகிரி,
உண்மைவிரும்பி.

நாராயணபிள்ளை யவர்களைப்பற்றி முன் பத்திரிகைகளில் பேசியிருப்பதேபோதுமானதாயிருப்பதால், அவர் இனிவெளிவராரென்று நம்புகிறோம். உண்மையை அறியவேண்டுவது யாவர்பாலும் போந்த கடமையாதலால், அவருக்கு பதிலாக வேறேஎவரேனும் வெளிவந்து, ம-ா-ா-கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பி யாரோடுவாதிப்பாராகில், உண்மைவெளியாகி, உண்மைவிரும்பியாருக்குப் பயன்படுவதுமன்றி, கையொப்ப நேசர்கள்முதலிய ஏனையோர்க்கும் பயன்படுமாதலால், ஆஸ்திகர் வாதத்திற்கும் இப்பத்திரிகையிடந்தருமென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஒருவரும்ஏற்படாவிடினும், உண்மைவிரும்பியவர்கள் வேதாகமபுராணங்களி லுள்ளனவற்றுள் ஒவ்வொருவிஷயத்தை எடுத்துக்காட்டித் தமக்குள்ள ஆடசேபனை சமாதானங்களைக் கூறுவாராகில், தெரிந்தவரெவராவது இன்னதுசரி இன்னதுசரியல்லவென்று தகுந்தநியாயங்களால் விளங்கச்செய்தாலுஞ்செய்வார், அப்படிக்கில்லாவிடினும், வாசிப்பவர்கள் ஆராய்ந்து தெளிவதற்காவது இடமுண்டாகுமாதலால், நாம்கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடி உண்மைவிரும்பியவர்கள் செய்வார்களென்று கோருகின்றனம்.

A. M.

மெய்யறிவு.

உ-ம் பாகம்.

ஆத்துமா அழிவில்லாததா?

(160-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

'ஆத்துமா' என்பது என்ன? என்று கேட்டவினாவிற்கு, அது - சகளப்பொருளாகிய சரீரத்தைப்போல சடபதார்த்தமல்லாமல் நிஷ்களப்பொருளாய், உலகத்தில் சரீரத்திலிருந்துகொண்டு தன்னால் இயற்றப்பட்ட நல்வினைக்கீடாய் மேலுலகத்தில் பேரின்பத்தையும்

தீவினைக்கிடாய் நரகலோகத்துல்பெருந்துன்பத்தையும் அனுபவித்து, மறுபடியும் ஜனனமெடுக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். (நிஷ்களமென்பது சடமின்மை; பொருளென்பது பதார்த்தம், நிஷ்களபபொருள் சடமற்றபதார்த்தம்.)

ஆக்துமாவை சிலர் அறிவென்றும், சிலர் ஆவியென்றும், சிலர்வெளியென்றும், சிலர்ஒளியென்றும சொல்லுகிறார்கள். பலகுடங்களை வைத்தால் அதினதினுள்ளும் புறமும் ஆகாயம் இருப்பதுபோல,ஆத்துமா சரீரங்களில் அதினதின் உள்ளும்புறமும்வியாபித்திருக்கிறது; உள்ளிருக்கும் ஆத்துமா அல்லது அறிவு வெளித்தோற்றமாகிய சகலபிரபஞ்சங்களும் பொய்யெனத்தெளிந்து, சகலமும் தானேயென உணர்ந்து, தன்னைத்தானகவே தன்னால்தானே அறிந்துகொள்ளுமாயின், பிறப்பை அறுத்து பிர்மசொரூபமாய் விளங்குமென்றும், அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டு, வெளித்தோற்றமாகிய சகல பொருள்களேயும் மெய்பாகவும்,அவைவேறாகவும் தான்வேறாகவும் எண்ணி மயக்கமடையுமாயின், பிறப்புக் குள்ளாகுமென்றும், சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்படிச் சொன்னல் ஆத்துமாவை இன்னதென்று கருதுவதற்குங் கூடாமையாயிருக்கிறதே, பாதார்த்தத்தை யுணருவதற்கு சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், எனஐம்புலன்களிருப்பதுபோல, ஆக்துமாவையுணர்தற்குப் புலன்யாதுஎனின்; ஆத்துமாரூபமற்றது, அழிவில்லாதது,எப்போதும்மாறாதது, அதற்கு அளவுமில்லை, நிறமுமில்லை; அது சரீரத்தில்முழுதும்வியாபித்துஅந்தந்த அவயவத்தின்தொழிலைநடத்துகிறசக்தி என்கிறார்கள். அப்படிபட்ட தொழிலைநடத்துகிறதை உயிர்என்கிறார்களே, அந்த உயிர்தானு ஆத்துமாஎன்றால்; அதுவல்ல ஆக்துமா, ஆத்துமாவானது எதிலும்தட்டாமல் தனித்து சாட்சிபூதமாயிருந்துகொண்டு, ஆனந்தித்துக் கொண் டிருக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியாக இருக்கிற ஆத்துமா உயிரினல் நடத்தப்பட்ட நல்வினை தீவினைக்கிடாய் மறுமையில் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறதென்று - ஆம்படையானைப் பறிகொடுத்தவளிருக்க, அழவந்தவளை அறுக்கச்சொன்னது போலிருக்கிறதே! அப்படிக்கல்ல, உயிர்தான் நன்மை தீமை அடையத்தக்கது என்றால், ஆத்துமாவென்பது இருந்தாலென்னஇல்லாமற்போனலென்ன? அதினல் ஒரு பயனுமில்லா விட்டால் ஆத்துமாவைப்பற்றி நமக்கு யாதொரு நிமித்தமுமில்லையே என்றால்,ஆத்துமாவின்விகாரந்தான்உயிர்என்கிறார்கள்.ஆதலால், பிள்ளையாரைப் பிடித்தசனி அரசமரத்தையும் பிடித்ததுபோல, உயிருக்குண்டான அவஸ்தை ஆத்துமாவையும் பிடித்தது. ஆகவே, சரீரத்தில் வியாபித்திருக்கிற ஆத்துமா ஜீவாத்துமாவென்றும் புறம்பேவியாபித்திருக்கிற ஆத்துமா பரமாத்துமா வென்றும்சொல்லப்பட்டாலும், மேலேகாட்டியபடி குடங்களின் உள்ளும்புறமும் ஆகாயம் வியாபித்திருப்பதுபோல சரீரத்தினுள்ளும் புறமுமாக ஆத்துமா வியாபித்திருக்கிறதென்றுசொல்லுவதினலேஜீவாத்துமாவும்பரமாத்துமாவும் ஏகமாகத்தானிருக்கிறதே யென்றால்,சரீரத்தில கட்டுப்பட்டிருக்கிற அந்தந்த ஆத்மகூறுதான் விகாரப்பட்டு உயிராகுமென்பார்கள்.ஆத்துமா மொத்தம் பிளவுபடாமல் ஏகமாயிருக்கிற தென்று சொல்லுகிறவர்களே அவசரம்வந்தபோது ஆத்துமாகூறுகூறாய்ச்சரீரங்களில் கட்டுப்படுகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒருபொய் சொன்னவன் அதை ஸ்தாபிக்க வேறொருபொய்யையும், இதைஸ்தாபிக்க மற்றொரு பொய்யையும் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே போவதுபோல, ஒன்றை ஆட்சேபித்தால் அதற்கு சமாதானஞ் சொல்லவேண்டி ஒரு யுக்தியையும், அது அடிபட்டால், அதற்குமேல் ஒரு யுக்தியையும் இவ்விதமாய்ப் பரிசோதனைப் பிரமாணமில்லாமல் மனதிற்குத் தோன்றுமாறு தன்கட்சியை ஸ்தாபிக்க ஒருவன் சொல்லும்படிநேரிடுகிறது.

இவ்வளவோடு நம்மை விடாமல், நம்முடைய பிராணனை வாட்ட மாயை என்பது ஒன்று சுற்பிதமாயிருக்கிறது. அது பிர்ம்மமாகிய கடவுளினிடத்திலிருந்து பிரதிபிம்பித்த தென்கிறார்களேயல்லாமல், பிரதிபிம்பமானது கண்ணாடி - ஜலம் - இப்படிப்பட்ட பொருளினிடமாய் ஒருவனுடைய உருவம் தோன்றுகிறது போல பிர்மத்திலிருந்து என்ன காரணத்தினல் எதினிடமாய் பிரதிபிம்பந் தோன்றிற்றோ அது தெரியவில்லை. சூரியனிடத்தில் கிரணங் தோன்றுகிறது போலென்கிறார்கள். இந்த உபமானம் உள்நுழைந்து பார்க்கமாட்டாத சாமானியர்களுக்கு மேற் பூச்சாய் சரியானதாகவே தோற்றினலும் தோற்றும்; விரல்களும் தலைமயிரும்ஒருவனுக்கு இயல்பாகவேசொந்தமாயிருப்பதுபோலகிரணங்கள் சூரியனிடத்திலுள்ளவையேயல்லாமல் பிரதிபிம்பமல்ல. ஒன்றின் ஸ்வரூபம் உள்ளபடியே போலியாகத் தோன்றுகிற சாயல்தான் பிரதிபிம்பம்;ஆகையால், மாயையானதுபிர்மத்தின் ஸ்வரூபமாகத்தானேயிருக்கவேண்டும். ஒருவன் அசைவற்றிருந்தால் பிரதிபிம்பம் கையைத்தூக்குமோ? அவன்செய்வது போலவே பிரதிபிம்பம் செய்வதுபோலி. அப்படியிருக்க,கடவுள் சும்மாயிருக்கையில் அவருடைய பிரதிபிம்பமாகியமாயை சேஷ்டைகள் பண்ணிக்கொண்டுகூத்தாடுகிறதென்றால், விவேகிநம்புவானே? மனிதனுடைய பிரதிபிம்பத்தைப்போலல்ல, கடவுளினுடைய பிரதிபிம்பத்திற்கு எல்லாவல்லமையு முண்டென்று சொன்னலும் சொல்லுவார்கள். மாயையானது பிரதிபிம்பமல்ல, உண்டாயிருக்கிற எத்தனையோ சக்திகளில் ஒரு சக்திஎன்று சொன்னலும் சொல்லுவார்கள். பிர்மத்திலிருந்து மாயைஉற்பத்தியாயிற்றென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியாயின்,பிர்மத்தினிடத்திலேஅபரிசுத்தமாகிய மாயை யிருந்ததென்பதினலே, பிர்மத்திற்குத்தோஷமுண்டாயிற்று.

(இன்னும்வரும்.)

சமயசம்வாதம்.

(160 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சுந்தர—நான்சொல்வ தொன்றுளது, நமது ஆசாரியர் அப்பமூர்த்தி, சுப்புமூர்த்தி அழுக்காறற்றவர், நாமுமப்படி யானுற்றான் நம்மிட ஜெபம்சாயும், இல்லாவிட்டா லிந்தவிடத்தில் குந்தவேண்டியதில்லை.

சந்தேகி—வானம் வருஷிப்பது தற்செயலா கடவுள் செயலா?

தகப்ப—யோசித்து, பின்னேவரும், நீர்வந்துவந்து பார்த்தேகும்.

ஏ-ரா—அதிவிருஷ்ட்டி அனுவிருஷ்ட்டி சமவிருஷ்ட்டியாய் வானம் வருஷிப்பது கடவுள் செயலுமல்ல தற்செயலுமல்ல, "நெல்லுக்கிறைத்தநீர் வாய்க்கால்வழியோடிப் புல்லுக்குமாங்கே பொசியுமாந்—தொல்லுலகில், நல்லாரொருவருளரோ யவர்பொருட்டெல்லார்க்கும்பெய்யுமழை" என்ற நமது முதாட்டிவாக்கு பொய்யாவாக்கு. ஆதலா லதுவே சந்தேகியார் கேள்விக்குப் போதுமான பதிலாயிருக்கும்.

சந்தேகி— அப்பமூர்த்தியும், சுப்புமூர்த்தியும் திருவிழிமிழலையில் சந்தித்து வசிக்கும்நாளில் அக்கிராமத்திலு மதைச் சுற்றிலும் மழையின்றி பயிர்குன்றி உணவின்றி பசித்திருந்ததாக புராணத்தால் கேட்டோமே; அச்சிவனடியார் கூட்டத்திலேனும், அவ்வூரார் கூட்டத்திலேனும் நல்லாரொருவரு மில்லாதொழிந்தனரோ; சிவபிரான் சமயகுரவருக்குப் பஞ்சத்தினிமித்தம் பசித்திராவணணம் பொற்காசுதந்து அடியார்பெருமை விளங்க வுலகிற்குக் காட்டி சமசருளும் விளங்கவைத்தாரென்றால், பொற்காசை விழுங்கினல் பசியைத்தணிக்காது, அமுதுபடி முதலிய சாமக்கிரியைகளின்றி உணவற்றபோது நித்தலு மோர் வேலையாக இருவருக்கு மிருபுத்திலும் பொற்காசளித்ததைப் பார்க்கிலும் வானம் வருஷிக்கும்படி செய்வித்தால் அக்கிராமவாசிகளுக்கும் அடியவருக்கும் நன்மையக்கும். காசுபெற்றவடியார் சாமக்கிரியை யுள்ளாரிடத்தில் கொள்ள, அவர்கள் சிவனடியாருக்கீந்து தாம் பசித்திருந்திருப்பார்கள். இதனல் அருள் விளங்கக்காணேம். சுப்புமூர்த்தியும் வாசிதீரவே காசுநல்குவீர் மாசின்மிழலையீர் ஏசலில்லையேயென பயமுறுத்தியுமிரார்.

சுவக்கியானி—நெல்லுக்கிறைத்தநீர்வாய்க்கால்வழியோடிப் புல்லுக்குமாங்கே கசிவதுபோல நல்லார்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யுமழை யென்றதனால், இங்கே உபமானத்தில் நெல்லிற்குத் தூரவு, ஏரி, குளங் குட்டைகளிலிருந்து நீரிறைப்பானொருவனுள ஞாதலைபோல, உபமேயத்தில் நல்லார்பொருட்டு மேகமானது கடல்நீரையுண்டு உலகிலுள்ள பொல்லார்க்கும் பயன்படுமாறு வருஷிப்பதாகின்றது; ஆகவே, உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய கர்த்தா வேண்டியதாகக்காணேம். "சிறப்பொடு பூசனைசெல்லாது வானம்—வறக்குமேல் வானோர்க்குமீண்டு" "நீரின்றமையா துலகெனின் யார் யார்க்கும் - வானின்றமையாதொழுக்கு" என்று நாயனருமுரைத்தார்.

வானம் வருஷிப்பதின் விவரம்—கடல், ஏரி, குளம், குட்டை ஈரமுடைய இடம், சதுப்புநில முதலிய விடங்களிலுள்ள ஜலம் சூரியகிரணத்தால் ஆவிரூபமா யெழும்பி வானில் மேகக்கூட்டங்களாயமைய, வாயுவினலொன்றுய்ச்சேர்ந்து பனிக்கட்டிபோ லிறுகிச் சிதறுண்டு காற்று எத்திக்கில் கொண்டுசெல்கின்றதோ அத்திக்கில ஒன்றோடொன்று தாக்குண்டு மறுபடி பூமியில் விழுவதே, மழைபொழிவதெனபது.

ஏமா—ரா.—தனசிடவர்க்கத்தைநோக்கி, தடிராமா, சாப்பாட்டுராமா எங்குற்றீர், நமது கோஷ்டிகள் யாவும் வந்திருக்கின்றனவா, யாவரும் இப்படிவாருங்கள், என்னைச்சூழநில்லுங்கள், அடாபிள்ளாய், நமது ஆசாரியர் நாமதேயம் நவிலு.

ஏமா—ரா—சீடர்—மூடருக்குமுதற்குருவாகிய தாந்தோணித்தம்பிரான்.

(இன்னும்வரும்.)

பேய்.

சிறுவயதிலேதானே பூதப்பிரேதபசாசங்களி னிடத்து நம்பிக்கையில்லாத ஒருவர் தன்னுடைய பதினெட்டாம்வயதில் ஒருநாள் ராத்திரி பட்டப்பகலாய் பூரணசந்திரன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில், ஜலஸ்பரிசத்துக்காகக்கொஞ்சந் தூக்கமயக்கத்தோடு அறையைவிட்டு வாசலில்வந்து உட்காந்திருக்கையில், சற்று நிமிர்ந்துபார்த்தவுடனே, ஓட்டின்பேரில் நிலாவெளிச்சத்திலே சுமார் ஒருமுழநீளம் நான்குவிரற்கடை அகலத்திற்குப் பளிச்சென்று வெண்பல்தோன்றினமாத்திரத்தில் அதற்கேற்ற மற்றக்கரசரணுதி அவயவங்களுடனே ஒரு பூதரூபம்தோன்றியது. உடனே அது சற்றுப்பின்னுக்கு ஒத்திப்போகிறதும் முன்னுக்குவருகிறதுமாயிருக்கக்கண்டு, எவ்வளவேனும் அஞ்சாமல், தூக்கமயக்கந்தெளிந்து, அதையின்னதென்று அறியவேண்டி, ஆலோசிக்கையில், கண்களையிமைக்க ரப்பையையிறக்கும்போது அது சமீபமாகவருவதுபோலவும், ரப்பையைத்தூக்கும்போது ஒத்திப்போகிறதுபோலவுமிருக்கிறதாகத்துணிந்து, உற்றுப்பார்க்கத்தொடங்கவே, அந்தப்பூதஉருவம் வரவரச்சிறுத்து, பழய பொன்னன் பொன்னனேஎன்றாற்போல, பழய வெண்பல் உருவஅளவுக்கு வந்துநின்றது. அதையுஞ்சோதித்தறியவேண்டி, அதையிழுத்தெடுத்துப்பார்த்ததில் (பஞ்சதந்திரத்திலே—தோலுங்கோலுமேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லையென்று சோதனையாற் கண்டறிந்ததுபோல) பனியிற்றேய்ந்து படிந்திருந்த ஒரு வெண்கந்தையாயிருக்கக்கண்டார். நீரும் பரிசோதனைகுணமுமில்லாவிடில், அவர் மற்றமடையரைப்போல என்னபாடுபட்டிருப்பரோ அதை நாமேயோசித்தறியவேண்டும். எதையும் முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றும் சாஸ்திரம் முறையிடுகிறதென்றும் சொல்லுகிற பிரமாணத்தினால் ஏற்றுக்கொண்டு மூடநம்பிக்கையில் விழுந்துவிடாமல், ஸ்வபுத்தியைக்கொண்டும் தக்ககேள்வியைக்கொண்டும் ஆராய்ந்து உண்மையை அறியவேண்டுமென்பதே இதன்கருத்து.

A. M.

கடிதம்,

பொம்பூர் குயப்பேட்டையில் ஒருவண்ணர தனவான் சென்றமாஸையஅமாவாசியைதினம் தர்ப்பணஞ்செய்யவேண்டி ஒரு பிராமணனை அழைத்துவரும்படி தன்மகனைஅனுப்ப, அவன் நெடுநேரம் அலைந்துதிரிந்து ஒருகிழப்பிராமணனைக் கண்டுபிடித்துஅழைக்க, அப்பார்ப்பான்விசாரித்து அப்பிள்ளையால்இன்னசாதியானென்று தெரிந்துகொண்டு, தட்சணை பேரம்பேசி ஒரு ரூபாய் முடிவுசெயதுகொண்டு, கூடப்போய் வீட்டிற்குள் நுழைந்தவுடனே, தகப்பன் வெளியிற்போயிருந்தமையால் அன்றையத்தினம் பிராமணர் அகப்படுவது கஷ்டமாயிருந்ததினிமித்தம், அந்தக் கிழப்பிராமணனை அந்தப் பையன் வீட்டிற்குளிருத்தித் தெருக்கதவை வெளியில் பூட்டிக்கொண்டதாகவும், அப்பிராமணன் பயந்து கதவையிடித்து அரர்த்தஞ்செய்ய, அண்டைஅயலார்கூடி அவனைவிடுவித்ததாகவும், நமது கடிதநேயரொருவர் எழுதியிருக்கிறார்.—இது, பிராமணனுடைய பேராசையையும், தாழ்ந்தசாதியானுக எண்ணப்பட்டவன் உயர்ந்த சாதியானுக அபேட்சிப்பதையுங் காட்டுகிறது.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக "தீன்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "தத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவிதத்திற்குப பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணு ச
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணு உ

இரண்டுபிரதிகள் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடுமாதலால், அதிகபத்திரிகை ஒன்றுக்கு மேற்பட்டால் மாத்திரமே மாசமொன்றுக்கு வேறே ஒருஅணு தபாற்செலவு கொடுக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபக்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றிபெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணைபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம.

இந்தியாவிலுள்ள
சுவக்கியானிகளை
மதிராஸ் சிக்கியுலர்சோசைட்டியில்
மெம்பர்களாகச் சேரும்படி
கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

உள்ளூர்மெம்பர் - மூன்றுமாசத்திற்கு—ரூ 3— 0—0
வெளி " " —ரூ 1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, "தத்துவவிவேசினி" யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி
நான்குபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணு 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)		Rs.	A.	P.	வெளியூர்—(அட்வான்சு.) (தபாற்செலவுஉள்பட)		Rs.	A.	P.
மாசம்	-1க்கு	0	4	0	மாசம்	1-க்கு	0	5	0
ஷை	3-க்கு	0	10	0	ஷை	3-க்கு	0	13	0
ஷை	6-க்கு	1	2	0	ஷை	6-க்கு	1	8	0
வருஷம்	1-க்கு	2	2	0	வருஷம்	1-க்கு	2	14	0

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளையும்
சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவீதி
307 - வது நம்பர் வீட்டில்
பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்;
1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,
இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,
வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்
மதிருஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனரரிசெக்ரிட்டேரி
மெஸ்டர். அப்ஷன்துரை யவர்களுக்கும்,
அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.